

LIFE
BELGEN IN
LOS ANGELES (5)

HET WIJDE WESTEN

Niet alle Belgen in Los Angeles zijn goudzoekers. Harde werkers, hoogstens dromers of misschien zonzzoekers. In zes afleveringen gaan we op bezoek bij Belgen die hun geluk beproeven in 'the city of dreams'. Aflevering vier: Bert, Eva, Levi en Rocco ruilden Antwerpen voor L.A. Om te merken dat het ook in het Westen wennen kan zijn.

DOOR LAURA VAN BOUCHOUT, **FOTO'S** FREDERIK VERCRUYSSÉ

'KINDEREN GROEIEN HIER
OP MET HET IDEE DAT ZE ALLES
KUNNEN BEREIKEN, ALS ZE MAAR
HUN BEST DOEN. WIJ ZIJN DAAR
VEEL BESCHIEDENER IN'

LIFE

BELGEN IN LOS ANGELES (5)

E

Een reclamespot voor een Belgisch chocolademerck. En een perfect getimed e-mail. Zo begint het Amerikaanse verhaal van Eva en Bert. De chocoladebonzen wilden een Amerikaanse setting voor de spot, een geëmigreerde Elsenaar contacteerde net die dag Berts productiehuis: 'Als jullie willen komen filmen in L.A., kan ik jullie helpen.' Het klikte en de samenwerking mondde niet veel later uit in de Amerikaanse tak van productiehuis Caviar. Maar het kind groeide als kool, Bert zag zich elke avond gevangen door conferencecalls en reisde elke zes tot acht weken naar Los Angeles. Drie jaar geleden waagde het koppel de oversteek met hun twee zonen.

ZOWIT

Ondertussen denkt het gezin al grotendeels in *feet* en *Fahrenheit* en kochten ze een huis in Longwood Highlands. Het is 75 graden Fahrenheit (24 °C) en Rocco en Levi rennen onvermoeibaar door de tuin. Het Spaans-koloniale optrekje van het Belgische gezin ligt verscholen in een groene straat. Beschermd door

jacarandabomen die elke lente de geparkeerde auto's besmeuren met plakkerige paarse bloemetjes. En door de kieren kruipt Californië het huis binnen: het licht spat de ruimte in en grote ramen bieden uitzicht op een bloeiende bougainville. Eva: 'Dat binnen-buitengevoel is de reden waarom we dit huis gekocht hebben.' Het interieur is Eva's verdienste. Tafeltjes van Hay. Een schilderij van Piet Raemdonck. Een antieke spiegel van Eva's grootouders. Eva: 'In België zijn we toch meer bezig met design. Als je hier bij mensen thuis komt, lijkt het soms alsof de tijd 25 jaar is blijven stilstaan. Je ziet hier veel antiek en donkere kleuren. "Zo wit", zeggen vrienden vaak als ze voor de eerste keer bij ons binnenwandelen.' Bert: 'Daar is ook een heel simpele verklaring voor: het is hier altijd mooi weer, mensen zijn daar niet mee bezig.'

WENNEN IN HETWESTEN

Bert was 45 toen ze verhuisden, Eva 40. Bert: 'Mensen vragen ons heel vaak of het hier nu beter of slechter is.' Het antwoord daarop moet zich nog uitwijzen. Als het al bestaat. 'Maar als je de kans krijgt om eens iets anders te doen, vind ik het bijna zonde om het niet te proberen. Zelf ben ik nooit honkvast geweest, ik heb altijd veel buitenlandse projecten gedaan: films opgenomen in Indonesië, zes maanden gedraaid in Zimbabwe. Eenmaal je begint, blijft het vaak kriebelen.'

Eva: 'Het is wel niet voor iedereen. Niet dat ik zo gehecht ben aan België, maar het is echt wel wennen. Je denkt dat je gewoon naar een ander westers land verhuist, maar de cultuur is toch compleet verschillend.' Bert: 'De man-vrouwrelaties zijn hier bijvoorbeeld helemaal anders. De Benelux sluit eerder aan bij de Scandinavische cultuur, op vlak van gelijkwaardigheid. Niet dat vrouwenrechten en carrière hier onbelangrijk zijn, maar de basis is toch traditioneler. Ongehuwd kinderen hebben is hier bijvoorbeeld nog heel ongewoon.'

Sociaal vergde de verhuizing dus best wel een aanpassing. Bert: 'Je neemt je oude vriendschappen niet mee, je moet van nul beginnen. In zo'n grote hoop is het gewoon soms moeilijk om mensen te vinden met wie het klikt.' Eva: 'Via het werk kennen we wel al veel mensen. We hebben een bureau vol jong, plezant volk. En ook via de kinderen en de school.' En al blijkt het niet altijd simpel om een echte band op te bouwen, Amerikanen zijn steevast zeer geïnteresseerd in een eerste kennismaking. Bert: 'We zijn net gaan skiën. Je kunt hier niet op een lift zitten zonder dat iemand je vraagt waar je vandaan komt, wie je bent en wat je doet. Dat zou in Vlaanderen nooit gebeuren. Tijdens één liftrit hoorde ik van een oudere man dat hij van San Diego kwam, dat zijn ouders extreem godsdienstig waren en dat hij op zijn vijftiende tegen dat boompje daar geknald was omdat hij te veel tequila had gedron- »

ken. Ik had meteen een kortfilm over zijn leven kunnen maken.'

VERWENDE SNOTTERS

Een privéschool? Nooit van mijn leven, dacht Eva. Zoon Levi startte dan ook in een overwegend Koreaanse *public school* en kwam al gauw naar huis met de wens om Koreaans te leren. Eva: 'En hij wou ook graag zwart, steil haar.' Sinds de verhuizing naar hun nieuwe woning gaan beide zonen naar een privéschool, de enige goede optie in de buurt. 'Het is gelukkig een school met heel weinig extreem rijken of celebrity's. Gewoon hardwerkende mensen. Ik wil niet dat mijn kinderen verwende snotters worden.'

Geen beter vergrootglas op een maatschappij dan haar onderwijs. Eva: 'Amerikanen hebben gemiddeld toch meer zelfvertrouwen dan Belgen. Kinderen groeien hier op met het idee dat ze alles kunnen bereiken, als ze maar hun best doen. Wij zijn daar als bevolkingsgroep veel

'ALS WE HIER
BLIJVEN, GAAN
ONZE ZONEN
ECHT HELEMAAL
ANDERE VOLWASSENEN
WORDEN DAN
WIJ. DAT IS BEST
CONFRONTEREND'

bescheidener in. Ik ben opgegroeid met motto's als "doe maar normaal, het is al moeilijk genoeg" en "blijf maar onder de radar". Hier is het net omgekeerd.' Bert: 'In België blijven mensen met veel talent soms onopgemerkt, omdat ze zichzelf niet zo goed kunnen verkopen. Creatief en goed zijn is één ding, maar jezelf kunnen

verkopen is vandaag toch ook heel belangrijk. Dat is iets wat ze hier echt met de paplepel meekrijgen. Al heeft alles uiteraard een keerzijde.'

Eva: 'Zo zie je veel jonge mensen zich vaak *oversellen* en doen alsof ze al een paar trapjes hoger staan. Ik zeg zeker niet dat het onderwijs hier beter is, maar de focus ligt wel anders. L.A. is in het algemeen een heel kindvriendelijke stad. Rocco en Levi kunnen hier altijd naar buiten en er is altijd iets te doen. Bezoekers schrikken meestal in de positieve zin van hoe groen en hoe mooi het hier is.'

Bert: 'Het beeld dat Belgen hebben van deze stad is vaak erg beïnvloed door Astrid Bryans tv-reeks. Die klopt totaal niet met de realiteit. Je kunt hier echt een perfect normaal gezinsleven leiden. Vandaag is Los Angeles de plek van de muziek, van de film. En L.A. staat voor een goede combinatie tussen werk en privéleven. Toch iets waar mensen vandaag naar op zoek zijn. In een land als België geeft dat veel stress. Je staat »

in de file, je kunt maar tijdens bepaalde uren naar de winkel. Er zijn weinig oplossingen of mogelijkheden.' Eva: 'Ja, het feit dat de winkels hier altijd open zijn haalt je stress naar beneden. Vreselijk hoe iedereen op zaterdag in die ene Delhaize tegen elkaars karretje rijdt.'

YOU MUST BE EUROPEAN

Rocco komt met natte haren de living binnen gepletst op blote voeten, als een Romein gedrapeerd in een handdoek: 'Daddy, will you come into the hot tub?' Bert: 'Het is grappig, onder elkaar spreken Rocco en Levi nu Engels. Zelfs als wij hen in het Nederlands aanspreken, antwoorden ze meestal in het Engels. Dat voelt wel gek aan.' Eva: 'Dat is erin geslopen. Er zijn ook al een hele hoop woorden die ze niet meer kennen in het Nederlands. Ik vind soms dat ze zo vreselijk klinken (*lacht*). Door dat accent en het feit dat ze hier wat luider praten,

klinkt dat vaak zo hard. Kinderen lijken vaak harder te zeuren dan in België, gewoon door de toon en het volume.' Bert: 'Dat is natuurlijk spannend aan emigreren. Stel dat we hier blijven, dan gaan zij als ze groot zijn echt helemaal andere mensen zijn dan wij. Dat is best confronterend.'

Welke Belgische routines hun leven wel nog kleuren? Eva: 'We koken zelf.' Bert: 'Niemand kookt hier.' Eva: 'En we strijken.' Bert: 'Niemand strijkt hier.' Eva: 'Zelfs de poetsvrouw wil niet strijken. *Fluff and fold* doen ze hier.'

Bert: 'Wat dan wel weer Amerikaans is aan ons leven, is het gebruik van al die apps. We laten eten van onze favoriete restaurants aan huis bezorgen, en via Instacart een personal shopper onze boodschappen leveren aan huis. Dat zijn van die dingen die je niet meer wilt missen.'

EINDE

DE TIPS VAN BERT EN EVA

- **Griffith park**

'Eigenlijk doet de term "park" deze plek onrecht aan. Het is gigantisch. Je kunt er prachtig hiken, fietsen, zwemmen, picknicken of naar de Griffith Observatory bij zonsondergang. De kinderen kunnen er op pony's rijden, er is een treintje waar je op kunt, er zijn speeltuinen en een prachtige paardenmolen. Aan de Burbank-ingang ligt een mooie manege en zelfs de zoo maakt deel uit van Griffith Park.'

- **Sunset Towers**

De beste bar, volgens Bert. 'Echt old Hollywood. Heel weinig licht en vol celebrity's. Met obers in witte jassen en koperen knopen.' www.sunsettowerhotel.com

- **The Getty**

Dit topmuseum en architecturaal pareltje met zicht op de stad en op de oceaan is Eva's favoriete plek in L.A.: 'Je kunt er een hele dag doorbrengen. Kunst kijken, lekker eten en gewoon even tot rust komen. Hun tijdelijke tentoonstellingen zijn vaak echt de moeite.' www.getty.edu